

Мотиваційний лист

Шановні Члени журі, тема нашого дослідницького проєкту: «Концепти «втрачена хата» та «жива хата» у повоєнному фольклорі Кіровоградщини середини ХХ століття (на основі польових матеріалів)».

Фольклор для мене – цінний пласт традицій, вірувань, забобонів, які передаються з покоління у покоління, тому важливо фіксувати, записувати, досліджувати і зберігати, особливо в сучасних умовах, коли ворог намагається знищити українські села, культуру, унікальні джерела і пам'ятки.

Ми вирішили взяти тему, яка була актуальною в минулому столітті, і не менш актуальна зараз. Але важлива навіть не актуальність, а те, як люди із-за російської влади все втрачали, і змогли знову в собі знайти сили, щоб піднятися і почати життя знову. Оповідки про затоплення сіл Світловодського району Кіровоградської області – це не придумані джерела, а живі наративи людей, яких змушували прощатися з найдорожчим, що мали: хатою, двором, селом, кладовищами. Ми побували в експедиціях, які дали нам можливість не тільки зафіксувати польові матеріали, а й відчутти атмосферу села.

Фольклор нашої етнографічної зони вивчений лише частково. Мені стало сумно через те, що питаннями збереження фольклорних текстів, звичаїв, традицій займається зовсім невелика група людей, до якої я мав можливість долучитися. І важливо те, що в селах Кіровоградщини все ж таки є поняття «жива хата», в якій співають пісні, уквітчують на Зелені свята, дотримуються всіх ритуалів під час таких важливих обрядів як весілля, проводи, похорони, святкують Великдень, Різдво, Народини, Хрестини. В концепті «жива хата» важлива не скільки матеріальна складова, а саме духовне наповнення безпосередньо пов'язане з фольклором.

Наразі я не знаю, яку професію буду мати у майбутньому, оскільки є багато цікавих напрямків, а потрібно обрати лише один і на все життя. Щоденна робота повинна бути цікавою, а оскільки усна історія, фольклористика, музичне мистецтво для мене багаторічне хобі, то поки що рухаюся в напрямку «фольклористика», «етнологія». Вважаю, що освіченій людині потрібно постійно розвиватися, щодня пізнавати щось нове, і, звісно не тільки знати історію власного народу, української нації, а й аналізувати, передавати наступним поколінням. Бо поки український фольклор, традиції, звичаї, доти й існує наша нація. Слава Україні! Героям Слава!

З повагою

Бондарчук Андрій